

„Могъщото обаяние на музиката...“

Композиторът Лазар Николов навършва 60 години и е трудно да се обхване неговата огромна творческа дейност.

За прекрасните му композиции — искрена признателност и гореща благодарност на русенската публика, на всички почитатели на симфоничното творчество! В XXII Мартенски музикални дни композиторът участва с едно свое популярно произведение. По този повод той бе любезен да сподели с читателите мисли за фестивала:

— Вие сте един от най-изпълняваните български композитори. Често ли гостувате на мартенския фестивал в Русе?

— От 1964 година почти на всеки фестивал. Дори и когато моя композиция не е включена в програмата, посещавам с удоволствие русенските празници.

— Какво Ви е мнението за организацията на фестивала?

— Русенският фестивал се развива в големи мащаби. Той така и бе проектиран още от самото начало — да оживи и обогати музикалния живот в Русе, да представи възможност на всички почитатели на музиката пряко да почувствуват могъщото обаяние на нашето трудно изкуство.

— Защо тази година се представяте с един от първите Ви опуси, а не с ново произведение?

— Не зная кой и защо е решил да ме включи в концертната програма на фестивала с това произведение — първото изпълнение на този опус беше в Русе, през 1951 година! С него бях представен и преди десет години, по повод моята петдесетгодишнина! Като че ли съм спрял да работя. . . А в същност оттогава досега съм написал 3 симфонии, 4 инструментални концерта, шест за камерен оркестър. . .

— През последните няколко години работили ли сте над композиции с тематична насоченост?

— Да, миналата година на писах сюитата „Празник“, посветена на 1300-годишнината на Българската държава.

— Над какво работите сега?

— Наскоро завърших едно камерно произведение, а в момента се намирам в творческа почивка.

— Мислите ли, че фестивалът може да бъде вдъхновител и стимулатор за написване на нови произведения?

— Несъмнено! Атмосферата е изключително благоприятна за творчески дискусии. Когато авторът знае, че творчеството му ще бъде уважено, че произведението му ще оживее на сцена, той се инспирира за нови композиции. . . А какво повече може да си пожелае един съвременен композитор!

— Според Вас, в какъв смисъл фестивалната атмосфера активизира културния обмен между участниците?

— Мисля, че организационният комитет прави твърде много за осъществяването на културен обмен между наши и чуждестранни автори и изпълнители, като осигурява ценна информация и организира различни мероприятия по време на фестивала. Но тук ми се иска да спомена едно бяло поле в пропагандирането на български творби в чужбина — пристига чужд състав, участва с българско произведение, изсвирва го и си заминава, без да го включи в собствения си репертоар. . . Би било хубаво български композиции да станат репертоарни пиеси на чуждите състави и да се изпълняват и в техните страни.

— Сега, когато предстои да чествуваме Вашата 60-годишнина, какви произведения бихте искали да напишете в най-зрелия си период?

— Не смея да прогнозирам, защото не зная дали ще успея да осъществя всичките си творчески планове, но за това ще разкажа на срещата с публиката!

Разговора проведе
Велина ДИМИТРОВА